

חיבור חשמלי

מסתבר, היום, שכדי להתייצב מחדש באור הזרקורים, צריך להיות קרובים איכ"ש לחשמל. אחרת זה לא הולך. עובדה. הנה לכם אחת שאין כמוני שמחה להחזירה אל מתחת לזרקורים. והיא בהחלט עשתה את זה בזכות הקשרים שלה עם חברת החשמל. אני מתכוונת, כמובן, לדוגמנית רחל גלפרב.

או קודם-כל כדאי להזכיר, למי שלא יודע, שרוחלה היתה, בזמנו, אחת ה-דוגמניות המצליחות בארץ, ואפילו כיכבה במשך תקופה ארוכה בחברתו הפרטית של השחקן יהודה ברקן. אבל מי שמכונן אליה את הזרקורים הפעם, אינו אלא דובר חברת החשמל, יעקב ארנן. מפה לשם, הרומן החשמלי הזה כבר נמשך לו במתח גבוה כמה חודשים טובים, ומספרים לי שיוצאים שם ניצוצות, ואם לא יקרה שום קצר, מה שאני לא מאחלת, אני מבטיחה לכם זוג מחושמל עליהכיפאק, כמו שכבר זומן לא ראיחם.

רחל גלפרב מתח גבוה

השלישייה הפוליטית

אם לא האמתם עד עכשיו שיש שיתוף-פעולה קולגיאלי בעיתונות הישראלית, הנה אני יכולה לספק לכם עכשיו את ההוכחה הניצחת לכך. הכתבים המפלגתיים בעתונים היומיים הם, כידוע, עסוקים מאוד בימים אלה. פעם בארבע שנים, כאשר מתקרבות הבחירות, הם האנשים החשובים ביותר בעתונות הישראלית. כולם צריכים אותם, כולם מבינים למצואתן בעיניהם. הם כל כך עסוקים, שאין להם זמן אפילו לבני-בינם ולמשפחותיהם. לכן הם דואגים לסיים את כל הבעיות המשפחתיות שלהם לפני שמגיעה תקופת הבחירות. וכך קרה, ששלושה מהכתבים החשובים ביותר לענייני-מפלגות בעתוני ישראל — אריה אכנרי מידעות אחרונות, אברהם תירוש ממערב ואמנון ברזילי מהארץ, תכננו את הלידות במשפחותיהם כך שהן תתרחשנה לפני הבחירות. אבל יצחק רבין קילקל לשלושה את כל החישובים. הוא זרק את שרי המפד"ל מהמשלה, גרם להקמת הבחירות ועירי בב לכתבים הפוליטיים שמחה בשמחה. אשתו של אריה אכנרי ילדה לו בן בשבוע שעבר, ואילו נשותיהם של תירוש וברזילי, הנמצאות בשלבי הריון מתקדמים, עומדות ללדת אוטוטו.

עכשיו מתפללים בכמה מפלגות ששנות הכתבים תקדמנה ללדת. כדי שהכתבים לא יעלמו דווקא כשיוצאות להם בנות, ואם תשמעו לי הם צריכים גם להתפלל שהתינוקות הפוליטיים לא יצרחו בלילות. כי כתב פוליטי שלא ישן טוב בלילה, עלול לכעוס מאוד על העסקנים שמטריידיים את מנוחתו ביום.

רחל מרחלת על כל העולם

מזמן פרטי בהחלט

קטי מורכאי הגדה ברורה

שאינו מניח לקטי שלו לצאת לבדה, וכימעט תמיד הוא צמוד אליה. כשהיא עובדת שומר הוא על הבת הגיננית מלבד. ואם אמא קטי מדגמנת אחרי הצהריים, תמיד אפשר לראות את יהודה ואת מיכל יושבים בשורה הראשונה ומחאכים לה כפיים.

או זהו! דעו לכם, קטי ממך, סליחה ממך, היא הכי משגעת בשטח אבל גם הכי נשואה. ואחרי שראיתם למי אני באופן אישי לא הייתי מסתכנת בלהרגיו אותי. תאמינו לי, הוא ביריון לא קטן יהודה ממך, סליחה ממך.

הסנדלרים הולכים יחפים

עוד כשהייתי ילדה קטנה שיננה לי אמי את המישפט "כל הסנדלרים הולכים יחפים". אבל לא-יכליכך האמנתי לה, כי כמה שבדקתי והיפישתי, תמיד היו לסנדלרים שהיכרתי, אם לא נעלים — או סנדלים, או לפחות כפכפים. זה לקח קצת זמן עד שהסבירו לי שכל העניין אינו אלא משל. ורק לאחרונה הבנתי גם את הנמשל. קחו, למשל, את האחים יצחק ורמי קורן. המיקצוע שלהם הוא לחתן זוגות מאושרים. לא, הם עדיין לא רבנים, אבל הם מבעלי ג'ואונים, שבירד המזרה, הנחשב כאחד המקומות המקובלים ביותר בעיר לעריכת חתונות, בריי-ציונות ועוד שמחות למיניהן.

וזה לא סתם שאנשים שמחים להתחתן אצלם. כי השניים באו ממשפחה של עושי-שמחות-בחתונות. אביהם, שימעיץ קורן, הוא מבעלי אולמי גיל, שנחשב כמלכו-החתונות מפואר בתל-אביב.

זוגות רבים יזכרו את ג'ואונים, כי מקום שבו עברה עליהם הפתיחה ללילה המאושר ביותר בחייהם. כי מה יכול להיות יותר עליו ויותר שמח ממסיבת-החתונה עליוה?

אלא מה, מסתבר שדווקא נישואיהם הפרטיים של עורכי שמחות החתונה אינם שמחים ביותר, כי בימים אלה שרונים שני עורכי השמחות, גם האה הבהכור וגם אחיו הצעיר, בתהליכי גירושין מנשור תיהם. שעימן התחתנו בגני אורנים, כמור בז.

או נכון שגם אחרי שיתגרשו זה לא יפריע להם להמשיך לערוך התיגות ל-זוגות שמתחתנים, אבל אם מישהו לא הבין עד היום מה הנמשל למשל על הסנדלרים ההולכים יחפים, זאת ההודמנות שלו לתפוס את העניין.

היא אולי הדוגמנית הכי מקסימה בי ארץ, ואני לא אומר את זה סתם. קטי משגעת מצטלמת משגע, צוחקת משגע, נראית משגע ומשגעת את כל העיר, וכל זה למה? בגלל שבשום פנים, אבל בשום פנים ואופן לא רואים על קטי, שהיא לא רק נשואה אלא גם אם לילדה בת שבע.

וכשואבי העיר לוחשים לה באוזן מה שהם אומרים לאחיות ברד-כלל בקול רט, הם זוכים ממנה בתגובה חרי-משמעת. קטי מראה להם מייד אצבע ארוכה ענודה בטבעת-נישואין מזהב, המגדירה את מצבה הדי-חלק.

מי שלא-יכליכך מאושר מזה שאשתו היא אולי הבחורה המבוקשת ביותר בעיר הוא בעלה, יהודה מלמן, לוטש-יהלומים בי-מיקצועו. יהודה, ששנים ארוכות שיבשו לו את שמי-שפתתו בריי-גלי וקראו לאשתו קטי ממך במקום קטי ממן, הביא אותה כל הדרך מלונדון רק כדי שהיא תהיה שלו בלבד. הוא אומנם חתן לא קטן בזכות עצמו, אך יחד עם זאת כימעט

השניים, גדליה וליאורה אני מתכוונת. הכירו זה את זה שנים ארוכות, שניהם ניהלו יחסי-ידידות ממושכים עם בני-זוגם לפני שנישאו להם. ובעוד שלגדליה ולרחל לא נולדו ילדים, ילדה ליאורה לעודד זוג תאומים בשם נינה ואמנון, אחרי שנים רבות של נישואין.

אולם, כמו שנולדו התאומים החלו חיי-המישפחה של עודד קוטלר וליאורה ריבי לזין להתפרר. ליאורה וגדליה ששיחקו בי-הצגות רבות, גילו זה את זה, התאהבו והחליטו להיפרד מבני-זוגם החוקיים. כיום, שנתיים לאחרי-משעה, מתגוררת ליאורה, שהיא אחותו של שייק ריבי ליי, בעל גרדיה גורדון ובעלה של הדוג-מנית-לשעבר הדית קתמור, בוויולה ה-משגעת שלה בהרצליה-סיתות יחד עם ה-תאומים ועם גדליה בסר. רחל דובסון מתי-גוררת בגפה בחיפה, ואילו עודד קוטלר הי לו בהשקט ובביטחה עם חברתו אורי-דית.

למה אני מספרת לכם את כל זה? או בגלל שמה שרצייתי, בעצם, לספר, זה שהשחקנים וליאורה מתגוררים באותו בית ומנהלים חיי-מישפחה למופת, לא די שהם משחקים יחד באותה הצגה, ליל העשרים, או עכשיו הם משתתפים יחד גם באותו סרט, סירטו של יקי יושע סוטעץ. מה לומר לכם, זה לא בדיוק הסיגנון שלי, אבל אם זה מה שעושה להם טוב, הי "ביחד" הזה, או שיהיה להם לבריאות.

השניים, שהם הורים להילי היפהפיה בת השנתיים, החליטו שזה מה שיהיה הכי טוב בשבילם. לא שהם בריבי, חס וחלילה, אבל שניהם אנשים עצמאיים, רי-המטרות שלהם בחיים מתנגשות זו בזו. רחל רוצה לחזור לא-על ולטוס, דוק רוצה יותר חופש זינות בילוים, או יותר טוב חופש "רסמי" מאשר חופש-בהסתה, לא?

את התינוקת הם החליטו להשאיר אצל רחל. למרות ששניהם משוגעים אחריה וההחלטה היתה קשה, תאמינו להם, צדוק הבטיח שיבקר אותה יום-יום בקביעות, ובזמן שרחל תטוס בין לונדון, פאריס ורומא, תטפל בקטנה הסבתא שלה, שהיא תימניה גיועית מרעננה.

ובניתיים נהנים שניהם מהסטטוס של פרודים ולא גרושים, כשרחל מקפידה לנכות את צדוק "בעלי" והוא מצידו, מקפיד לנכות אותה "אשתי".

ואילו לי לחשה ציפור קטנטנה, אך בעלת מקור ארוך מאד, כי הסטטוס הזה יישאר בין השניים כנראה עוד הרבה זמן. ליוון שעם אהבה כזו כמו שהלכה בין צדוק לרחל, פשוט לא ייתכן שהמירוד הוא סופי. והרשו לי לנבא שלא ירחק היום ושתי הציפורים תשובנה אל הקן המשותף ומי יודע, אולי נזכה לשמוע אפילו על גוזל חדש.

שיטת היחד פועלת

תהרגו אותי אם אני מבינה את השח-קנים האלה, לא די שהם מבליים את הזמן הפנוי שלהם זה עם זה, אז הם גם מחפ-שים בנרות כאלה מין עבודות שלא יפרידו

ליאורה ריבקיין 24 שעות ביממה

ביניהם ממש 24 שעות ביממה. איזה בני-אדם.

ואני מדברת, כן, על זוג השחקנים גדליה בסר וליאורה ריבקיין. בעבר הלא-רחוק היו שניהם חברי תיאטרון חי-פה. גדליה היה נשוי לשחקנית רחל דובסון, אחרי שקודם-לכן התנסה בי-נישואי-יבוק בני הודש ימים עם המשו-ררת-המבקרת דליה הרץ. ואילו ליאורה היתה נשואה למנהל-התיאטרון-השחקן במאי עודד קוטלר.

החדשות

נובית קראוס

טוב, מה אפשר לעשות. עוד זוג אחד שהולך לחתום את חיי-הנישואין שלו בדיוק באותו מקום שבו החל אותם, דהיינו בי-מישרד הרבנות, מורכב מצדוק קראוס, אחיו של שמעון, ואשתו מזה שלוש שנים הדיילת-לשעבר רחל טרי, שהיא התימניה היחידה במירוה-התיכון שאני מכירה באופן אישי שיש לה עניינים כחור-לות.

צדוק ורחל קראוס מסרות מתנגשות